

KDB: 1556

NVE/0093
V 1024

KONSESJON

FOR

A/s SKRANKEFOSS TRÆSLIPERI M. FL. BRUK

PÅ

REGULERING AV TREVATNENE I
SØNDRE LAND.

MEDDELT VED KONGELIG RESOLUSJON AV 21 SEPTEMBER 1923.

Ikke utført

Ved kongelig resolusjon av 21de september 1923 er det bestemt:

1. Det tillates i medhold av reguleringsloven av 14de desember 1917 A/S Skrankefoss Træsliperi m. fl. bruk i Faldselven og Randselven å foreta en regulering av Trevatnene i Søndre Land i det vesentlige overensstemmende med fremlagte planer og på de i Arbeidsdepartementets foredrag av 21de september 1923 anførte betingelser.
 2. Der fastsettes som gjeldende inntil videre reglement for manøvrering av reguleringsdammen overensstemmende med det i Arbeidsdepartementets nevnte foredrag inntatte utkast.
 3. I henhold til vasdragsreguleringslovens § 16 post 1 bestemmes at stevning til de ved ovennevnte regulering foranledigede skjønn og takster kan skje på den i lov av 9de juli 1851 § 1, jfr. lov nr. 3 av 16de juli 1920 for almenningssaker foreskrevne måte.
 4. Den ved kongelig resolusjon av 4de februar 1916 meddelte tillatelse til regulering av Trevatnene opheves.
-

Betingelser

for

regulering av Trevatnene i Søndre Land.

(Fastsatt ved kgl. resol. av 21de september 1923.)

1.

Reguleringskonsesjonen gis for et tidsrum av 50 år regnet fra konsesjonens meddelelse.

Reguleringskonsesjonen kan ikke overdras.

Det utførte reguleringsanlegg eller andel deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vannfall i samme vassdrag nedenfor anlegget.

Ved utløpet av den i reguleringskonsesjonen fastsatte tid har staten rett til å kreve avstått uten godtgjørelse reguleringsanlegget med tilliggende grunn og rettigheter og med de bygninger og andre innretninger som er opført av hensyn til reguleringen. Hvilke bygninger og innretninger staten kan forlange, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn.

Hvis staten ikke vil overta anlegget og der heller ikke opnåes enighet om ny reguleringskonsesjon, plikter eieren etter forlangende av vedkommende regjeringsdepartement å fjerne anlegget.

Anlegget må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

I det 35te år etterat konsesjonen er gitt skal staten kunne innløse anlegget. Benytter staten sig ikke herav skal den i det 10de år derefter ha samme adgang. Bestemmelsen om innløsning må være meldt reguleringsanleggets eier 5 år i forveien. Innløsningssummen blir å beregne således at grunnstykker og rettigheter samt vannbygningsarbeider og hus betales med hvad de bevislig har kostet ved erhvervelsen med fradrag for amortisasjon i forhold til den forløpne del av konsesjonstiden mens annet tilbehør innløses for den tekniske verdi efter skjønn på statens bekostning.

Anlegget skal ved innløsningen være i fullt driftsmessig stand. Hvorvidt så er tilfellet avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn på statens bekostning.

Konsesjonæren plikter på sin bekostning å utføre hvad skjønnet i så henseende måtte bestemme.

3.

For den økning av vannkraften som ved reguleringen tilflyter eiere av vannfall eller bruk i vassdraget skal disse erlegge følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 0,10 pr. naturhestekraft.

Til de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer kr. 0,50 pr. naturhestekraft.

Økningen av vannkraften beregnes med utgangspunkt i vassdragets lavvannføring før reguleringen, d. v. s. den vannføring som før reguleringen erfaringsmessig har kunnet påregnes år om annet i 350 dage av året. Denne ansettes for Faldselven til 1,1 m.³ pr. sekund. Ved beregningen av økningen forutsettes det at magasinet utnyttes på en sådan måte at vannføringen i lavvannspeperioden blir så jevn som mulig. Hvad der i hvert enkelt tilfelle skal ansees som den ved reguleringen innvunne økning av vannkraften avgjøres med bindende virkning av departementet.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreder efterhvert som den ved reguleringen innvunne vannkraft tas ibruk.

4.

For den i punkt 3 omhandlede økning av vannkraften skal der erlegges en godtgjørelse en gang for alle til staten av kr. 1,50 for hver ved reguleringen innvunne naturhestekraft. Godtgjørelsen blir å erlegge efterhvert som den ved reguleringen innvunne vannkraft tas ibruk.

Avgifter og godtgjørelse har samme pantesikkerhet som skatter på fast eiendom og kan inndrives på samme måte som disse. Etter forfall svares 6 pct. renter.

5.

Nærmere bestemmelse om betalingen av avgifter etter post 3, godtgjørelse etter post 4 og kontroll med vannforbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 20 skal, forsåvidt de ikke er fastsatt av Kongen med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement.

6.

Arbeidet må påbegynnes innen en frist av 2 år etterat konsesjonen er gitt og fullføres innen en ytterligere frist av 5 år.

I fristene medregnes ikke den tid som på grunn av overordentlige tildragelser (vis major) streik eller lockout har været umulig å utnytte.

For hver dag nogen av disse frister uten tillatelse meddelt av Kongen måtte oversittes erlegges konsesjonshaveren en løpende mulkt til statskassen av kr. 25,00.

7.

Arbeidet skal utføres ved funksjonærer og arbeidere som har norsk innfødsrett eller statsborgerrett.

Vedkommende departement kan tilstede undtagelse fra denne regel når spesiell fagkunnskap eller øvelse eller lignende hensyn gjør det nødvendig eller særlig ønskelig.

For hver dag nogen i strid med foranstående bestemmelser er i konsesjonærens tjeneste erlegges til statskassen en løpende mulkt stor inntil kr. 50,00 — femti kroner — for hver person.

8.

Konsesjonæren skal ved bygning og drift av anlegget bruke norsk materiell for såvidt dette kan fåes like godt, tilstrekkelig hurtig og for en pris som ikke med mere enn 10 — ti — procent overstiger den pris, hvortil materiell kan fåes fra utlandet. I tilfelle av tvist herom avgjøres spørsmålet av departementet.

Vedkommende departement kan tilstede undtagelse fra regelen om bruken av norsk materiell når særegne hensyn gjør det påkrevet.

For overtredelse av den i nærværende post omhandlede bestemmelse erlegges konsesjonæren for hver gang etter avgjørelse av departementet en mulkt av inntil 15 — femten — procent av verdien. Mulkten tilfaller statskassen.

9.

Forsikring tegnes fortrinsvis i norske selskaper hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske.

10.

Arbeiderne må ikke pålegges å motta varer istedenfor penger som vederlag for arbeide eller pålegges nogen forpliktelse med hensyn til innkjøp av varer (herunder dog ikke sprengstoff, verktøi og andre arbeidsmaterialer). Verktøi og andre arbeidsredskaper som utleveres arbeiderne til benyttelse kan bare kreves erstattet når de bortkastes eller ødelegges og da bare med deres virkelige verdi beregnet efter hvad de har kostet konsesjonæren med rimelig fradrag for slitasje. Hvis konsesjonæren holder handelsbod for sine arbeidere skal netto-overskuddet efter revidert aarsregnskap anvendes til almenntilgode for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes efter samraad med et av arbeiderne opnevnt utvalg som i tilfelle av tvist kan forlange saken forelagt for vedkommende regjeringsdepartement til avgjørelse.

Konsesjonæren skal være ansvarlig for at hans kontraktører oppfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anlegget.

11.

Konsesjonæren er forpliktet til å rette sig efter de bestemmelser som vedkommende regjeringsdepartement gir til motarbeidelse av drukkenskap og smughandel med berusende drikk blandt den befolkning som er knyttet til anlegget.

12.

Konsesjonæren er forpliktet til efter nærmere bestemmelse av medisinalstyrelsen å skaffe arbeiderne den til enhver tid nødvendige lægehjelp.

Såfremt særskilt politiopsyn i anledning av arbeidenes utførelse av det offentlige finnes nødvendig plikter konsesjonæren å utrede utgiftene derved.

13.

Konsesjonæren er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av nogen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene sundt og tilstrekkelig husrom, efter nærmere bestemmelse av vedkommende regjeringsdepartement.

Konsesjonæren er ikke uten vedkommende regjeringsdepartements samtykke berettiget til i anledning av arbeidstvistigheter å opsi arbeiderne fra bekvemmeligheter eller hus leiet hos ham. Uenighet om hvorvidt op-

sigelse skyldes arbeidstvist avgjøres med bindende virkning av departementet.

14.

Konsesjonæren er forpliktet til i den utstrekning som fylkesveistyret bestemmer å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veier og broer hvor disse utgifter blir særlig øket ved anleggsarbeidet. Veier og broer som konsesjonæren anlegger skal stilles til fri avbenyttelse for almenheten forsåvidt departementet finner at dette kan skje uten vesentlige ulemper for anlegget.

15.

Konsesjonæren er forpliktet til etter avgjørelse av vedkommende departement å erstatte vedkommende fattigkommuner deres utgifter til fattigunderstøttelse av de ved anlegget ansatte arbeidere og deres familier.

16.

Konsesjonæren plikter før arbeidet påbegynnes å forelegge vedkommende departement detaljerte planer med fornødne opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende reguleringsanlegget, således at arbeidet ikke kan iverksettes før planene er approbert av departementet. Anlegget skal utføres på en solid måte, og skal til enhver tid holdes i fullt driftsmessig stand. Dets utførelse såvelsom dets senere vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggets eier.

17.

Vannslipningen skal foregå overensstemmende med et reglement som Kongen på forhånd utferdiger. En norsk statsborger som vedkommende departement godtar skal forestå manøvreringen. Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbegynnes før manøvreringsreglementet er fastsatt.

Forsåvidt dammen manøvreres i strid med reglementet kan konsesjonshaveren pålegges en tvangsmulkt til statskassen av inntil kr. 2 000,00 for hver gang etter departementets nærmere bestemmelse.

18.

Reguleringsanleggets eier skal etter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrografiske iakttagelser som i det offentlige interesse finnes påkrevet og stille det innvundne materiale til disposisjon for det offentlige. Den tillatte opdemningshøide og den tillatte laveste tapningsgrense betegnes ved et fast og tydelig vannstandsmerke som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle karter som konsesjonæren måtte la opta i anledning av anlegget skal tilstilles Norges Geografiske Opmåling med opplysning om hvordan målingene er utført.

19.

Eieren skal uten vederlag for det utførte anlegg finne sig i enhver ytterligere regulering i vedkommende vassdrag som ikke forringer den tillatte regulerings effekt.

20.

De vannfalls- og brukseiere som benytter sig av det ved reguleringen innvundne driftsvann er forpliktet til å avgi til den eller de kommuner, derunder også fylkeskommuner som departementet bestemmer etterhvert som utbygning skjer inntil 10 pct. av den for hvert vannfall innvundne økning av kraften (beregnet som angitt i post 3).

Kraften avgis i den form hvori den produseres. Elektrisk kraft uttas efter departementets bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjernledningen eller fra ledningsnettet hvad enten ledningene tilhører reguleringsanleggets eier eller andre. Forårsaker kraftens uttagelse av ledningene økede utgifter bæres disse av den som uttar kraften. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen som ikke skyldes vis major, streik eller lock-out må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften leveres efter en maksimalpris beregnet på å dekke produksjonsomkostningene — deri innbefattet 6 procent renter av anleggskapitalen — med tillegg av 20 procent. Hvis prisen beregnet på denne måte vil bli uforholdsmessig høi, fordi bare en mindre del av den kraft vannfallet kan gi er tatt i bruk, kan dog kraften istedet forlanges avgitt efter en maksimalpris som svarer til den gjengse pris ved bortleie av kraft i distriktet. Maksimalprisen fastsettes ved overenskomst mellem vedkommende departement og konsesjonæren eller i mangel av overenskomst ved skjønn. Denne fastsettelse kan såvel av departementet som av konsesjonæren forlanges revidert hvert 5 år. Hvis eieren leier ut kraft og kraften kan uttas fra kraftledning til nogen av leietagerne kan kommunen i ethvert tilfelle forlange kraften avgitt til samme pris og på samme vilkår som leierne av lignende kraftmengder under samme forhold.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas.

Undlater anleggets eier å levere denne kraft uten at vis major, streik eller lockout hindrer leveransen plikter han efter departementets bestemmelse å betale en mulkt til

statskassen av kr. 1,00 pr. dag for hver kW. som urettelig ikke er levert. Det offentlige skal være berettiget til efter departementets bestemmelse å overta driften av anlegget for eierens regning og risiko såvidt nødvendig til levering av den betingede kraft.

21.

For opfyllelsen av de forpliktelser som ved anlegget eller dets drift pådras likeoverfor andre og for overholdelsen av de i konsesjonen fastsatte betingelser skal der stilles sikkerhet for et beløp av kr. 5 000,00 efter nærmere bestemmelse av vedkommende regjeringsdepartement.

22.

Departementet kan under særlige omstendigheter gi en vannfalls- eller brukseier som ikke er medeier i reguleringsanlegget tillatelse til å benytte driftsvann som er innvunnet ved reguleringen mot en årlig godtgjørelse til reguleringsanleggets eier. Denne godtgjørelse skal i tilfelle av tvist fastsettes av departementet.

23.

Reguleringsanleggets eier plikter å treffe sådanne anordninger ved anlegget og i tilfelle i vassdraget nedenfor dette samt å avgi vann i sådan utstrekning, at den almindelige fløtning forulempes så lite som mulig ved reguleringen. Spørsmålet om hvilke forføininger han skal treffe avgjøres i

tilfelle av tvist ved skjønn. Omkostningene ved underskjønnet bæres av reguleringsanleggets eier. Hvilken av partene der har å bære omkostningene ved overskjønn avgjøres av skjønnsretten.

Skade eller ulempe på fløtningen som ikke på denne måte avhjelpest blir å erstatte overensstemmende med reguleringslovens § 16.

24.

Reguleringsanleggets eier underkaster sig de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende regjeringsdepartement til kontroll med overholdelsen av de opstilte betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av reguleringsanleggets eier, efter nærmere av departementet fastsatte regler.

25.

Alle heftelser som hviler på anlegget faller bort når det i henhold til reguleringskonsesjonen går over til staten.

26.

Reguleringskonsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor anlegget er beliggende. Et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget for hvilke reguleringen kan medføre forpliktelser.

Reglement

for

manøvrering av reguleringsdam for Trevatnene.

(Fastsatt ved kgl. resol. av 21de september 1923).

1.

Reguleringshøiden er ialt 6.1 m., alternativt 6.4 m. Høieste og laveste reguleringsgrense skal angis med tydelige merker.

2.

Når vannstanden vil overstige høieste reguleringsgrense åpnes flomløpet litt etter litt og om nødvendig også tapningsløpet således at vannstanden ikke overstiger nevnte grense uten at flomløp og tapningsløp er helt åpnet.

3.

Ved manøvreringen skal iakttas at elvens naturlige flomvannføring ikke forekes og den tidligere lavvannsføring ikke forminskes til annenmanns skade.

4.

Der avgis det til den almindelige fløtning nødvendige vann overensstemmende med de ved overenskomst eller skjønn fastsatte bestemmelser.

5.

Vannslipningen foretas således at kraftydelsen i nedenforliggende bruk blir den best mulige. Sålenge magasinerne før vårflommens kulminasjon ikke er fylt tappes inntil 1,90 m.³ (alt. 1,95 m.³) pr. sek. Etter flommens kulminasjon når vannstanden i Trevatnene befinner sig på høieste reguleringsgrense eller derunder skal til enhver tid tappes jevnest mulig, dog ikke utover 1,90 m.³ pr. sek. (alt. 1,95 m.³ pr. sek.) i tiden 1ste juni—1ste oktober uten i forståelse med brukene nedenfor Randsfjord.

Dog kan hvis elektrisitetsverkets vannforbruk ligger lavere, tapningen i tidsrum-

met fra kl. 4 eftermiddag dagen før søn- og helligdager og inntil kl. 6 eftermiddag på siste derefter følgende søn- og helligdager innskrenkes til den vannføring som viser sig nødvendig for elektrisitetsverket.

6.

Fra høstflommens slutt eller senest fra 1ste desember tappes således at man får gunstigst mulig driftsvannføring inntil begynnende vårflom kan påregnes. Med hensyn til tapningen omkring søn- og helligdager forholdes som under 5 anført.

7.

Twist angående tapningen efter punktene 5 og 6 avgjøres med bindende virkning av vedkommende departement.

8.

Der føres protokoll over dammens manøvrering. I denne innføres vannstanden i Trevatnene og om mulig i elven nedenfor dammen på et merke, hvor vannføringen alene er bestemmende for vannstanden. Disse iakttagelser foretas regelmessig en gang om dagen og dessuten så ofte under dammens manøvrering at man får vannføringen bestemt til enhver tid.

Ved hver måneds utgang innsendes til vassdragsdirektøren avskrift av protokollen.

9.

Mulige tvistigheter angående forståelsen av reglementet blir å avgjøre av vedkommende regjeringsdepartement.

10.

Forandringer i dette reglement kan kun foretas av Kongen efterat de interesserte har hatt anledning til å uttale sig.

prisene her i riket på elektrisk energi eller på de tilvirkede produkter. Overtredelse herav medfører konsesjonens tap.

9.

Selskapet har å underkaste sig de bestemmelser, som til kontroll med foranstående betingelsers overholdelse måtte bli truffet av vedkommende regjeringsdepartement

De eventuelle utgifter med kontrollen bæres av selskapet.

Man tillater sig således å

innstille:

1. Det tillades Tårnelven Kraftaktieselskap å leie statens rettigheter i Kobholmvasdraget i Sør-Varanger.

Videre tillades det nevnte selskap i medhold av lov av 14de desember 1917 om vassdragsreguleringer å regulere det nevnte vassdrag i det vesentlige overensstemmende med fremlagt plan.

Leie- og reguleringstilladelsen meddeles på de i Arbeidsdepartementets foredrag av 7de september 1923 inn-
tatte betingelser.

2. Det tillades i medhold av kap. IV i konsesjonsloven av 14de desember 1917 A/S Sydvaranger å leie kraft fra Tårnelven Kraftaktieselskaps kraftstasjon i Kobholmvasdraget på de i samme foredrag inntatte betingelser.

10. A/S Skrankefoss Træsliperi
m. fl. bruk.

Jfr. bind IV nr. 1, bind V nr. 15, bind VII nr. 4, bind VIII nr. 13, bind IX nr. 8 og nærværende bind nr. 6.

(Regulering av Trevatnene).

Kgl. resol. av 21de september 1923.

Ved kgl. resolusjon av 4de februar 1916 blev det i medhold av lov om vassdragsreguleringer i industrielt øiemed av 4de august 1911, jfr. lov av 20de februar 1913 tillatt A/S Skrankefoss Træsliperi å foreta en regulering av Trevatnene i Søndre Land i det vesentlige overensstemmende med en

fremlagt plan, gående ut på en senkning av nevnte vann 1 m. i forhold til en tidligere bestående regulering av samme.

På vegne av brukene ved Faldselven og Randselven har advokat H. Mauritz innsendt til departementet et andragende datert 14de mai 1923 om tillatelse til i fellesskap å foreta en utvidet regulering av Trevatnene overensstemmende med en av ingeniør Chr. Ræstad utarbeidet plan.

Advokatens følgeskrivelse datert 14de mai 1923 er sålydende:

«Paa vegne av brukene ved Faldselven og brukene ved Randselven tillater jeg mig hermed at indsende ansøking til Kongen om tillatelse til at foreta en regulering av Trevandene i overensstemmelse med den ansøkingen vedlagte reguleringsplan fra hr. ingeniør Chr. Ræstad. Samtidig tillater jeg mig at andra om, at der blir git tillatelse til at stevne til de ekspropriationsskjøn, som reguleringen maatte foranledige, paa den maate, som er foreskrevet for almeningssaker i lov av 9de juli 1851 § 1, jfr. forøvrigt reguleringslovens § 16, likesom det i overensstemmelse med reguleringslovens § 20 andras om, at skjøn og overskjøn maa bli at avgi av skjønsmænd, som Kongen særskilt opnævner, 5 ved underskjøn og 7 ved overskjøn.

Anøkerne vilde være særdeles taknemlig, ifald andragendet kunde bli avgjort i nærmeste fremtid. Man kunde da faa avholdt de fornødne ekspropriationsforretninger i sommer, og paabegynde reguleringsarbeiderne umiddelbart etterpaa, hvorved man maaske kunde gjøre sig haab om at faa nytte av reguleringen allerede førstkommande vinter.

For om mulig at paaskynde avgjørelsen, tillater man sig at vedlægge 3 eksemplarer av koncessionsansøkingen og reguleringsplanen.»

Det påberopte andragende, undertegnet av komiteen for Trevatnernes regulering hitsettes:

«Brukene ved Faldselven,
A/S Skrankefoss Træsliperi,
» Land Træsliperi og papirfabrik og
Brukene ved Randselven,

nevnte forbygningsarbeider i tilfelle bekostes av reguleringsanlegget.

Saken har vært forelagt Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet til behandling. Av hovedstyrets erklæring, avgitt i skrivelse 13de september 1923 hitsettes:

«A/S Skrankefoss Tresliperi, A/S Lands Tresliperi og papirfabrikk ved Faldselven og A/S Randsfjord Tremasse- og papirfabrikk, Kistefoss Tresliperi og Viul Tresliperi ved Randselven har ved en i sakens anledning nedsatt reguleringskomité søkt om tillatelse til å regulere Trevatnene ytterligere ved senkning 3,0 m. under nuværende laveste regulerte vannstand, således at den samlede reguleringshøide blir 6,10 m. samt dessuten alternativt om tillatelse til å demme 0,3 m. over nuværende høieste regulerte vannstand. Den samlede reguleringshøide som før er 3,1 m. blir isåfall 6,40 m.

Det er hensikten at denne regulering skal tre i stedetfor den A/S Skrankefoss Tresliperi fikk konsesjon på ved kongelig re-

solusjon av 4de februar 1916 og som gikk ut på en senkning av 1,0 m. — Planen forutsetter sprengning av en tunnel mellom nordre vann og elven ovenfor A/S Skrankefoss rørinntak og gravning av de fornødne kanaler for inn- og utløp av tunnelen. Videre gravning av en kanal i sundet «Noret» mellom nordre og midtre vann, hvorved reguleringen blir delvis effektiv i dette. Det mindre søndre vann blir ikke berørt av senkningen.

Bruttomagasinet økes fra 12,5 millioner m³. til 19,4 millioner m³. Ansøkeren regner med et nettomagasin på 18,45 millioner m³. og en regulert lavvannføring av 1,3 m³. pr. sekund. Ved å redusere vannslipningen omkring søn- og helligdage regner han med en driftsvannføring av 1,9 m³. pr. sekund. Da den nuværende lavvannføring ifølge den før nevnte resolusjon er 1,1 m³. pr. sekund skulde økningen andra til 0,8 m³. pr. sekund. Kraftinnvinningen blir da følgende:

	Bruttofall i m.	Kraftinnv. i natur hk
I Faldselven:		
Trevatn—Skrankefoss	6,0	38,4
Skrankefoss, utbygget	76,0	486,0
Skrankefoss—Lands tresliperi	15,0	96,0
Lands tresliperi, utbygget	50,0	320,0
Lands tresliperi—Holmen mølle	81,0	518,4
Holmen mølle, utbygget	16,0	102,4
Sum	244,0	1 561,6
I Randselven:		
Randsfjord tremasse- og papirfabrikk, utbygget	5,0	32,0
Kistefoss tresliperi, utbygget	9,78	62,6
Viul tresliperi, utbygget	17,40	111,4
Sum	32,18	206,0

Alt i alt vinnes således ved senkningen ca. 1 770 naturhestekrefter, hvorav 1 115 i allerede utbygget fall. Ifølge andragendet disponerer eierne av brukene i Faldselven over samtlige utnyttbare fall i denne likesom de nevnte bruk ved Randselven eier alle

økonomisk nyttbare vannfall i denne. Anleggsomkostningene ved senkningen er på grunnlag av dagens priser anslått til kr. 230 000,00. Hertil kommer utgifter til eksploatering, propriasjon etc. samt til forarbeider.

Ifølge andragendet skulde senkningen

ikke medføre n. Flotningen uhindret, dog n. gunnelse å bli. Ræstad anfører som foregår i uker og avslut at der til fløtni m³. vann.

Efter andr. gælmessig ferds fikk som delv om fornødent vei langs vann fiske som fore og at der nei skade på det.

Ved den æ terligere opder millioner m³., en økning i sekund motsvæ nevnte fall på krefter. Forhø å koste ca. kr. propriasjonson settes under v

Skaden be lig i neddemn myrstrekninge neddemmet.

Ansøkeren Drammenselve modet om å s har disse besl

Der søke på grunn av en arbeider i spesielt med h giftene i alle f sesjonen av 4

Hovedsty. Efter de

den omsøkte turhestekreft naturhestekre øket med 0,3 der refererer utbyggede fa

